



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXV. Temulentorum effugium quartum; ab eodem D. Augustino
explosum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

ipsis etiam vitiosis, tædium adfert; at virtus, inimicos suos quoque laudatores habet. Sic Daniel in Babilonia, & Iudith apud Holofernem temperantiam seruantes, gratia tamen maxima ille apud Regem, hæc apud Ducem pollebant. Hoc certū habet, Deus, ob cuius honorem abstines, dabit id tibi, vt inuenias gratiam in oculis, seu amici potentis, seu aliorum quorumcunq;, quorum offensiones metuis, quod te non inebriaris cum aliis.

CAPVT XXV.

Temulentorum effugium quartum ab eodem Diuo Augustino explosum.

Serm. 237. *de Temp. qui est 1. de Ebrietat. Obiectio quarta iterum à Diuo Augustino.* **S**ed illi, ait idem, qui Ebriosis esse volunt, miserabiliter se excusare conantur, dicentes: ingratum habeo amicū meum, si quoties illum ad conuiuium vocaueo, potum ei quantum voluerit ipse non dedit. Ergo, (vult indubitata sequela concludere quasi) vt ei amorem meum ostendam, vt eum liberaliter habeam, vt humaniter tractē, licebit largiori vino excipere, q̄ à me ni fiat, pessimè forsā est accepturus, & amicitia iura dissoluturus.

Responsio.

Solutio ex eodem.

Contra prætextum hunc friuolum, sic iteratò loquitur, S. Augustinus. Non sit tibi amicus qui te Deo vult facere inimicū; qui & tuus, & suus est inimicus. Si & te, & eum inebriaueris, habebis hominem amicum, habebis Deum inimicum. Et ideò sapienter considera, si iustum sit, vt te à Deo separet, dum te Ebrioso coniungis. Ad extremum tu eum noli adiurare, noli cogere, sed in potestate illius dimitte, vt quantum sibi placuerit, bibat: Et si sese inebriare voluerit, vel solus pereat, & non ambo pereatis.

Qua

Qua doctrina, non video, quid huic seculo con-
 venientius dici possit; ubi nemo putat amicum à se
 liberaliter ac benevole habitum, quem non vino ad-
 summum ingurgitauerit. Quæ verò hæc est demen-
 tia? quis error? an hoc amicitia mutua, non solum
 graues corporis dolores ac morbos, amico inferre,
 sed & illud, quo solo amicus est, rationis scilicet v-
 sum, ei adimere? Atqui hæc non intendimus inquis,
 id nobis propositum, eum exhilarare, vt frontem ex-
 porrigat, vt animum curis vacuum recreet, vt læti-
 tudine aliquantisper honestæ vacet.

*Doctrina
 huic seculo
 aptissima.*

*Tacite
 obiectiois
 solutio.*

*Nota confi-
 lium.*

Quin age, si hic tuus est animus, liberum ei per-
 mitte, vt ipse quantum satis est bibat; experieris
 haud dubie, moderato mero perfusum, honestæ læ-
 titia propius accessurum, quam si, ad copiosè af-
 fluenterque potandum, impellas, vnde planè sen-
 sus omnis, ac mentis impos, instar trunci eua-
 dat.

Si insignis nostra Germanorum natio, hanc non
 satis laudatam temperantia consuetudinem, suis pro-
 priam efficere conuiuiis inciperet, haud quaquam
 dubito, quin prisca illa antiquorum Teutonum
 virtus, & toti orbi conspicuum militare robur,
 maiori saltem ex parte, sint reuictura. At dum
 hoc non potest impetrari, iacent proò dolor omnia,
 dolendo squalore tenebrisq; sepulta. Sed à lamen-
 tationibus ad alia deslectendum.

CAPVT XXVI.

*Temulentorum effugium quintum è Seneca mu-
 cyatum.*

Lvcivs Annæus Seneca, vir è gentilitate, si vllus
 alius Christianismo proximus, Ebrietatem de-
 fendit, eamque viro bono conuenire adstruit, atq;
 P 5 hæc

*Obiectio
 quinta.
 Lib. 12. Ep.
 84. ad Lu-
 cilium.*